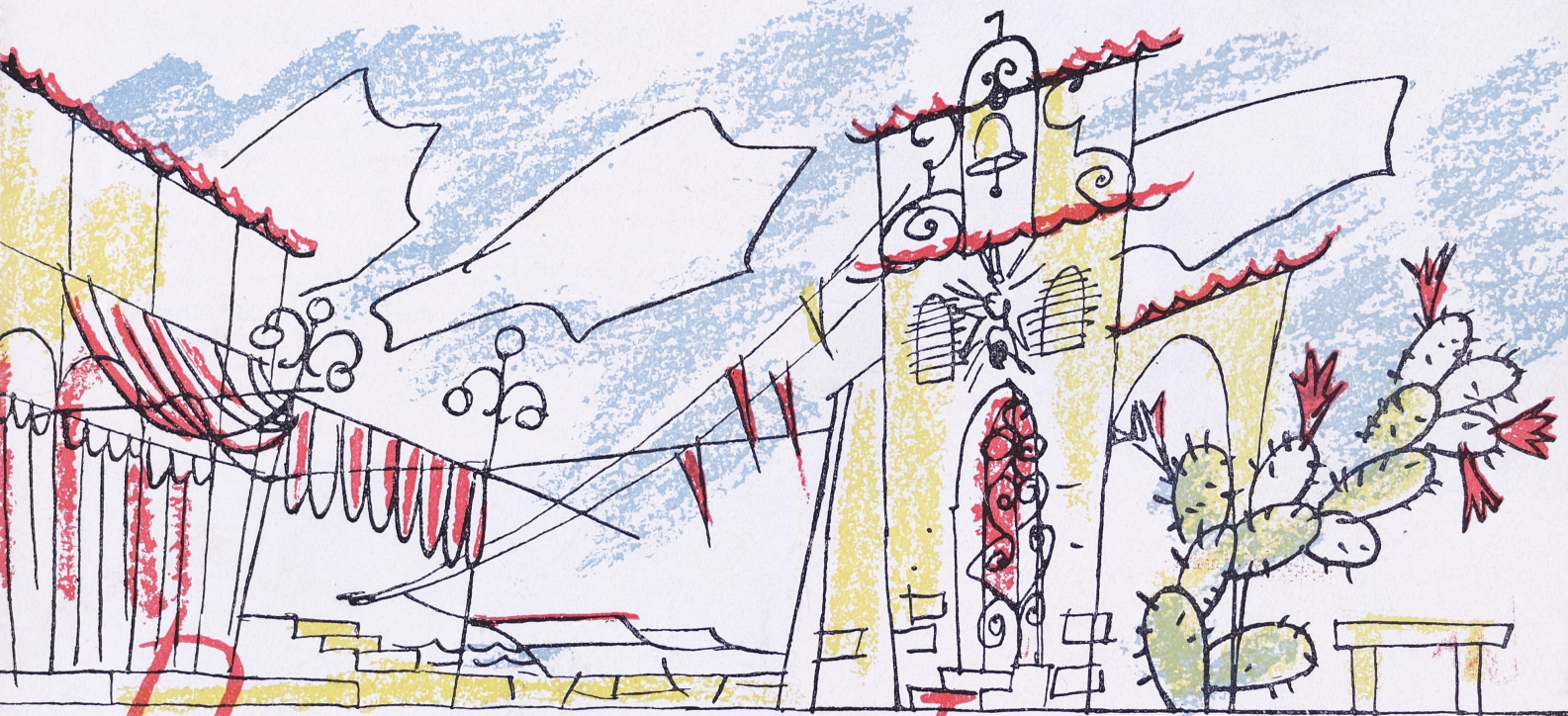

POLIBEK JUANITY

Záběry ze zkoušek

O. Píka, I. Poslušná, O. Burdā, K. Šíp, M. Strnadová.
Z. Řůžicka

F. Bydžovský, Z. Poláčková, O. Viktorin, K. Lupínek

K AUTOROVÍ A KE HŘE

Po dráždanské premiéře operety »Polibek Juanity« položil dopisovatel týdeníku Freie Welt J. Miljutinovi otázku: »Litujete toho, že jste se stal operetním skladatelem?« — »Ale ne, naopak! Obecenstvo miluje operetní umění. A splnit tento požadavek diváků je pro mne krásný životní úkol.«

Z Miljutinovy odpovědi je zřejmá vážnost, s jakou přistupuje k tomuto oblíbenému lidovému žánru. Dokladem toho je i veškerá jeho tvorba od estrádních písní až po filmovou hudbu a operetní díla. Počátky jeho tvorby, spadající do poloviny dvacátých let, nesou patrné vlivy západní hudby. Z operet sem patří »Herecký život«. Další vývoj je ve znamení stále většího příklonu k lidové melodice, která je podnes základním zdrojem Miljutinovy inspirace. Správnou cestu při řešení operetní otázky vidí Miljutin v navázání na nejlepší tradice operety klasické a v novátorském rozvíjení její velké hudební formy s kuplety, áriemi, ensemblovými scénami, sbory a prokomponovanými hudebními závěry. Cesta Milutinova tvůrčího hledání je značena operetami »Poplach mezi děvčaty«, »Trembita« a »Píseň tajgy«. Všechny tyto operety byly uvedeny našim divadlem a inscenace poslední z nich přinesla našemu operetnímu souboru vítězství v celostátní soutěži Divadelní žatky.

I v »Polibku Juanity« zůstává Miljutin věrný svým zásadám. Hudební inspirace vychází i tentokrát z rytmu lidových písní a tanců, vzhledem k jihoamerickému prostředí děje je to především tango, samba a rumba. Základní znak lidovosti zachovává i libreto, které přináší pohled do života jihoamerického městečka. Hlavní silou celého děje je střetnutí zdravých lidových sil se světem sobectví, korupce a falešné morálky. Naším představením chceme, shodně s přáním J. Miljutina, přinést zábavné představení s dobrou hudbou a dějem, který by s humorem i s vážností ukazoval zajímavé současné problémy.

kb

Premiéra 17. IX. 1960 v

POLIBEK

Libreto: Jevgenij Šatunovs

Kostýmy: Bedřiška Ustohalová

Pablo	}	studenti
Ramon		
Diego		
Sivestre		
Cesare,	majitel baru	
Angela,	zpěvačka	

Anita, umývačka
Cavalcados, detektiv

Rosalie
Emma
Cleopatra
Messalina
Proserpina

} členky ligy pro morálku
a mravnost

Vilémína Szturczová

Odehrává se za našich dnů v Latinské

Přestávka po

LO V OSTRAVĚ

Divadle Jiřího Myrona

ILJUTIN:

JUANITY

ech dějstvích

skij, přeložil K. M. Walló

Seržant, velitel policistů

Felipe, klempíř

Teta Marcelína

Michael, číšník

Lodník

Kadeřnice

Manikýrka

Masérka

Prodáváč novin

Policisté

Čistič bot

Taneční sóla

Dirigent: Antonín Kašper

Šbormistr: František Čihánek

Choreograf: Julie Jastřembská

Karel Lupínek

Josef Pecháček

Jarmila Markusová

Josef Chundela

Břetislav Doskočil

Marie Grzegorzová

Amálie Hanzelová

Zdeňka Kašpárková

Štěpán Čepura

Raimund Durčák

Čestmír Lukáš

Raimund Mader

Karel Šich

Miroslav Lojín

Ljuba Jansová

Elen Colombová

Ivan Mičola

Americe, na pobřeží Tichého oceánu

Text sleduje Alena Švachulová

o 1. dějství

POZDRAV PŘÁTELŮM

Byli tři. Zastavili se u kamenné balustrády a poslouchali. Prostranství v parku Skaryszewski se zvolna plnilo chodci, které přilákala naše malá dechovka konzervatoristů. Vzal jsem tři texty písní, které děvčata rozdávala posluchačům a zamířil k balustrádě. Oba hoši byli snědí, ale dívka s velkým copem, proplétaným mašlí, měla až svítivě bílou pleť. Španěle? Brazilci nebo Mexičané? Nevadí, domluvíme se, jako se na festivalech domlouvají mladí lidé. Srdečně se smáli, když jsem se jim snažil nějakým způsobem vysvětlit, co to znamená Tancuj, tancuj vykrúcaj. Smál jsem se také. — Za několik dní jsme se potkali v Institutu Frederyka Chopina. Tentokrát už jako staří, dobří známi. A protože naše obojí setkání bylo podkresleno hudbou, bavili jsme se o hudbě i na ulici. Byli to Kubánci. To známe ještě ze školy, Kuba, Haiti, Jamaika, Portorico. Méně známe jejich melodické a rytmicky neobyčejně bohaté písně. A vůbec jsme neznali jejich život. Dověděl jsem se toho také málo

To bylo v roce 1955 ve Varšavě.

Často jsem si na ně vzpomněl. Také se vám přece stane, že vidíte film, časopis nebo jen obrázek a řeknete si: Tahle je podobná Carmelině! A představoval jsem si, jaké to tam asi je. Jestli jsou tam kaktusová pole jako v Mexiku, nebo petrolej, a jak je to s tím tabákem. Nedávno mi dalo vyvrcholení kubánské revoluce možnost, seznámit se blíže s životem na tomto ostrově. Nepochybují, milí přátelé, o tom, na které straně jste stáli v těch dnech, kdy jste s Fidělem Castrem, s lidovou socialistickou stranou bojovali o svou svobodu. A jak bych si na vás nevzpomněl letos v červenci, kdy se v Santiagu konal kongres mládeže Latinské Ameriky! Dělal jsem se s vámi o radost, když jsem se dověděl, že milión lidí přijelo podpořit vás ve vašem boji proti intervenci Spojených států. A to už jsme v našem divadle pracovali na inscenaci »Juanity«. Snažil jsem se, vybavit si znovu váš obraz, představit si vás nejen na festivalu, ale i tam ve vašem prostředí, ve vaší mladé, svobodné republice. A věřím, že budete zpívat »Oh Cuba hermosa primorosa« a jiné smutné písničky, již jen jako vzpomínku na zlé časy. Věřím a posílám vám pozdrav. Tichý, němý, ale o to srdečnější.

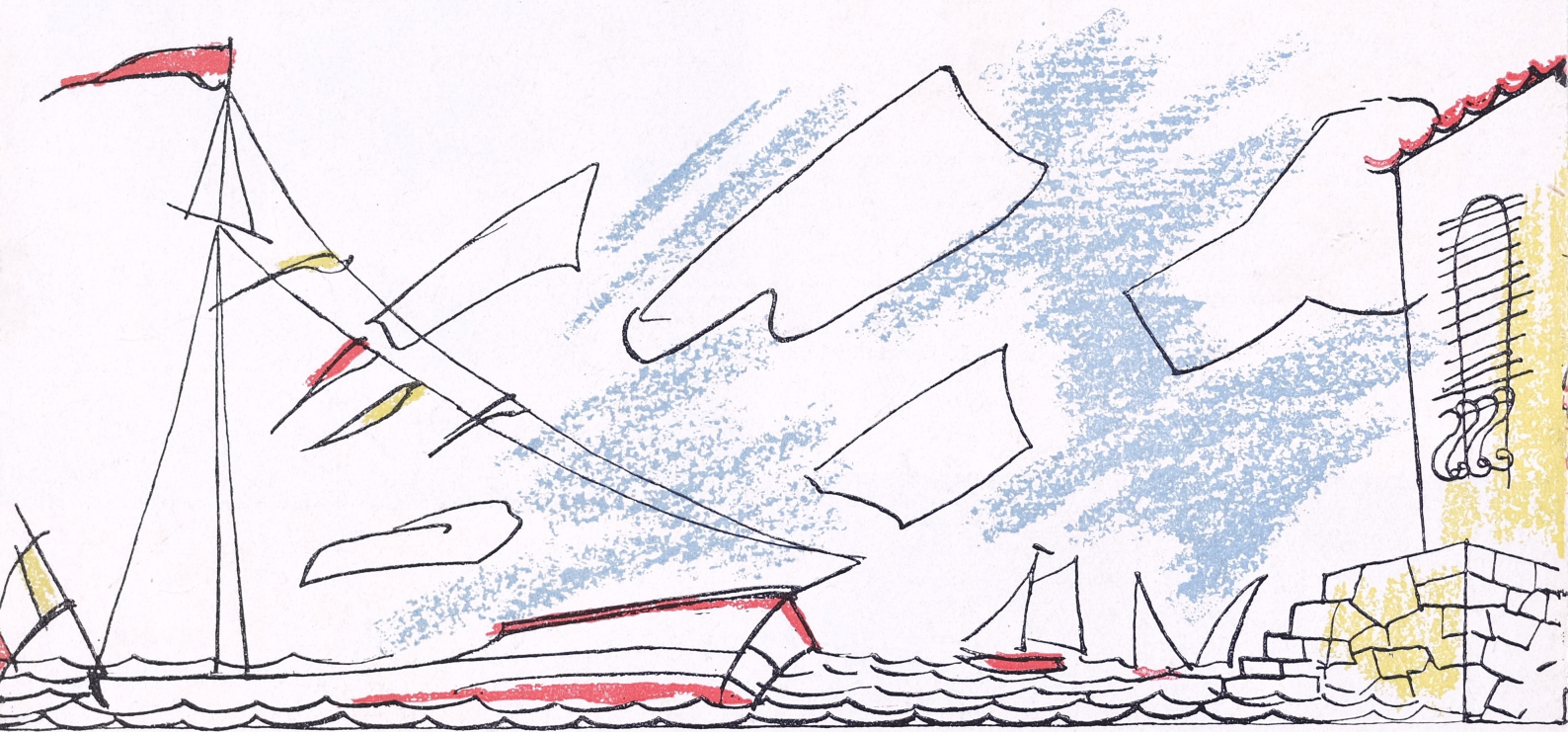
Mojmír Vyoral.

Záběry ze zkoušek

M. Strnadová, K. Holubář, L. Opletalová

L. Astrová, J. Kobr, K. Holubář

Jurij Miljutin: Polibek Juanity. Program vydalo Státní divadlo v Ostravě
v redakci dramaturga V. Kabeláče. Obálka: J. Obšil, fotografie: F. Krasl,
typografická spolupráce: R. Mikeska. Vytiskly Moravské tiskářské závody,
n. p. Olomouc, závod Ostrava, prov. 22, Hollarova 14. Cena 1,50 Kčs.